

خطر از بیخ گوش فضانوردان گذشت

6 سرنشین ایستگاه فضایی بین‌المللی عصر سه‌شنبه (به وقت ایران) در دو سفینه سایوز پناه گرفتند تا از برخورد با زباله‌هایی فضایی که به ناگاه رو سوی ایستگاه آورده بودند، در امان بمانند.

6 سرنشین ایستگاه فضایی بین‌المللی عصر سه‌شنبه (به وقت ایران) در دو سفینه سایوز پناه گرفتند تا از برخورد با زباله‌هایی فضایی که به ناگاه رو سوی ایستگاه آورده بودند، در امان بمانند.

داده‌های به دست آمده از رادارها نشان از این داشت که این زباله‌ها در ساعت 12:08 روز سه‌شنبه 28 ژوئن به وقت گرینویچ (16:38 سه‌شنبه 7 تیر به وقت ایران) از فاصله بسیار نزدیک 270 متری ایستگاه عبور کردند، ولی هیچ برخوردی مشاهده نشد و خدمه ایستگاه اجازه یافتند تا به سر کار خود بازگردند.

کیل لیندگرن از مرکز کنترل هیوستون در ساعت 12:12 دقیقه دیروز به وقت گرینویچ، چهار دقیقه بعد از عبور زباله‌های فضایی این پیام رادیویی را برای فضانوردان ارسال کرد: «#171؛ اکنون چهار دقیقه از عبور سپری شده و شما اجازه خروج از سایوز را دارید». پیامی که با تایید مهندس پرواز ماموریت شماره 28، ساتوشی فوروکاوا همراه شد.

هنگامی که رادارها تشخیص دهند که زباله‌های فضایی در مسیر عبور خود از حد مشخصی به ایستگاه نزدیک‌تر خواهند شد، و با در نظر گرفتن دقت رادارها، احتمال برخورد وجود خواهد داشت، فرایندهای ایمنی برای تامین امنیت آغاز خواهند شد. «#171؛ پناه گرفتن»؛ در محفظه نجات سایوز زمانی اجرا می‌شود که عبور نزدیک زباله‌ها خیلی دیر کشف شود و وقتی برای تغییر مدار ایستگاه جهت اجتناب از برخورد نمانده باشد.

در ساعت 11:30 دقیقه به وقت گرینویچ (38 دقیقه پیش از عبور)، با وجود چهار بار به‌روزرسانی اطلاعات حرکت زباله‌های فضایی، هنوز خطر برخورد آن قدر بالا بود که مرکز هیوستون تصمیم به ماندن فضانوردان در داخل حفاظ تا بعد از عبور زباله‌ها گرفت.

آندری بوریسنکو فرمانده ایستگاه، آلکساندر ساموکوتایف و رونالد گاران در سفینه فضایی سایوز TMA-21 پناه گرفتند و سرگئی والکوف، مایکل فوسوم و فوروکاوا در سایوز TMA-02M که در جانب دیگر ایستگاه پهلو گرفته بود، مستقر شدند.

اندازه و منشا این زباله‌ها هنوز معلوم نیست. زباله‌ها فضایی نگرانی همیشگی خدمه سفینه‌های فضایی است، چرا که سرعت این اجسام در مدارهای پایین، گاه تا 8 کیلومتر بر ثانیه هم می‌رسد.

مدیر پرواز ایستگاه فضایی بین‌المللی ران اسپنسر، پیش از یک حادثه برخورد با زباله‌های فضایی در سال 2009 گفته بود: «#171؛ شیوه عمل ما در این موارد بدین گونه است که داده‌های رهگیری را در مورد اجسامی که تهدیدی برای ایستگاه فضایی هستند، از مرکز فرماندهی فضایی دریافت می‌کنیم. در ابتدا ما یک منطقه نظارتی داریم که 75 کیلومتر از بالا و پایین و 25 کیلومتر از چپ و راست، و 25 کیلومتر از جلو و عقب را در آن رصد می‌کنیم.

«#171؛ مرکز فرماندهی فضایی به ما در مورد هر جسمی که به ما نزدیک شود، هشدار می‌دهد. سپس آنها نظارت خود را بر این اشیا تشدید می‌کنند تا به راه حل بهتری برسند و عدم قطعیت را کاهش دهند. و سپس ما احتمال برخورد را بر مبنای داده‌هایی که مرکز فرماندهی فضایی می‌دهد محاسبه می‌کنیم. و اگر احتمال برخورد بیش از یک‌هزارم درصد (10 به توان منفی پنج) باشد، شروع به جستجوی راه حل می‌گردیم».

منبع: اسپیس‌فلایت‌ناو-ترجمه: مجید جویا